

श्रीश्रीगुरुगोराम्पौ जयतः

All ære til den åndelige mesteren og Shri Krishna Chaitanya

SHRI KRISHNA CHAITANYA
Tidsskrift for gaudiya-vaishnavisme

Utgitt ved Shri Krishna Janmashtami, august 1997

SHRI KRISHNA CHAITANYA

Tidsskrift for gaudiya-vaishnavisme

(ISSN nr. 0809-0645)

Tidsskriftet er viet Herren Chaitanyas lære om Krishna-hengivenhet, slik den har blitt bevart av en uavbrutt rekke åndelige mestre som i dag videreføres av Shrila Bhakti Sundara Govinda Maharaja, forstander for Shri Chaitanya Saraswat Math i Navadvipa (India) og dens forgreninger verden over.

Shri Krishna Chaitanya er rettet både mot lesere med og uten tidligere kjennskap til gaudiya-tradisjonen. En del sanskrit- og bengali-begreper forklares derfor kort i teksten. Tidsskriftet er utgitt ved feiringen av Herren Krishnas åpenbarelsesdag, *Shri Krishna Janmashtami*, 25. august 1997.

Videre opplysninger fås fra redaktøren:
Premavatar Das, Grensen 8, 0159 Oslo, Norge.

Innholdsfortegnelse for Shri Krishna Janmashtami-nummeret 1997:

Kjærlighetens budskap <i>Shrila B.R. Shridhara Maharaja</i>	3
Samskara: Møtet mellom øst og vest <i>Shrila B.S. Govinda Maharaja</i>	5
Den andlige mästaren <i>Shrila B.R. Shridhara Maharaja</i>	9
Shri Shikshashtakam: Chaitanyas bön <i>Shri Krishna Chaitanya</i>	13
Shri Murti: Dyrkan av Gudsgestalten <i>Shrila B.V. Thakura</i>	17

Kjærlighetens budskap

Shrila Bhakti Rakshaka Shridhara Maharaja

*amnayah praha tattvam harim iha
paramam sarva-shaktim rasabdhim
tad bhinnamshamsh cha jivan prakriti-
kavalitan tad vimuktamsh ca bhavat
bhedabheda-prakasham sakalam api
hareh sadhanam shuddha-bhaktim
sadhya tat pritim evety upadishati
harir-gaurachandro bhaje tam*

Her, i dette ene verset
har *Shrila Bhakti Vinoda Thakura* sammenfattet
det sentrale i gaudiya-vaishnavismens filosofi.

Han sier: Vi er ikke opptatt av hva hvem som helst måtte mene,
for det er bare det som er gitt ved åpenbaring, *amnaya*,
som dypest sett er av verdi.

Amnaya betyr sannhet gitt ved åpenbaring
eller ved et hellig skrift fra en sikker kilde, *guru-parampara*,
en rekke av sanne lærere.

Hva er det så disse lærerne forkynner?
Dette er deres lære:

Herren *Hari* er alt som er - *harim iha paramam*.
Hva er Hans natur? Han alene besitter alle krefter - *sarva-shaktim*.
Og Han er selv henrykkelsens hav - *rasabdhim*.
Jiva-sjelen er ikke umiddelbart en del av Han,
men en del av en av Hans krefter - *tad bhinnamshamsh cha jivan*.

Sjelen er ikke i seg selv en fullstendig del av Han - *shvamsha*,
men en flik av en av Hans krefter - *vibhinnamsha*.

Alt er en del av *Hari*,

men mens *shwamsha* viser til en av Hans *avatara*-nedstigninger,
så betyr *vibhinamsha* en liten flik av en av Hans krefter, *tatastha-shakti*.

Utifra sin natur er noen sjeler grepet av Hans ytre natur,
mens andre tar del i Hans indre natur
- *prakriti kavalitan tad vimuktamsh cha bhavat*.

Ved hele sin eksistens er noen sjeler grepet av *svarupa-shakti*,
Hans indre natur, mens andre forblir utenfor *svarupa-shakti*.
Mukta-sjelene er gitt sin frihet,
mens *amukta*-sjelene forblir bundet.

Alt er en del av Hari,
og er derfor på et vis Hans like,
men allikevel adskilt fra Han,
bhedabheda prakasham sakalam api hareh.

Og den eneste måten Han kan nås på,
er ved ren
kjærlighet
som utelukker alt annet,
sadhanam shuddha-bhaktim.

sadhyam tat pritim evety upadishati
harir-gaurachandro bhaje tam:

I form av Chaitanya, *Gaurachandra*,
gir Hari selv innsikten om at
Guddommelig
kjærlighet er
livets
høyeste
mål.

(Teksten er fritt oversatt fra Shрила Shridhara Maharajas bok *The Loving Search for the Lost Servant*, Guardian of Devotion Press, San Jose, 1987).

Samskara: møtet mellom øst og vest

Shrila Bhakti Sundara Govinda Maharaja

Besøkende: Jeg har et spørsmål om *samskara*. Som du ser kommer jeg fra Vesten, og ofte undrer folk seg over hvorfor man med en slik bakgrunn søker til en religion med røtter i indisk kultur. Kan du forklare hva *samskara* er, og hvordan vi som er fra den vestlige verden bør forholde oss til vår bakgrunn?

Shrila Govinda Maharaja: Samskara er et sterkt bånd som knytter en til samfunnet. Samskara er en del av sinnslegemet. Åndslegemet dekkes over av et sinnslegeme, som igjen dekkes over av det materielle legemet. Forutsetningene som finnes i vår *samskara* er en del av oss som vi ikke kan se bort fra, men den er ikke et hinder for at vi kan utøve Krishna-bevissthet. Allikevel er det en del av *samskara* må man unngå dersom man vil utøve sann Krishna-bevissthet. Først av alt må man utvikle ydmykhet, som er viktig for oss alle, deretter overbærenhet. Så kan man legge sin *samskara* bak seg.

Uansett syns jeg ikke det er så skadelig at vestlige mennesker bærer på sin egen *samskara*. Av og til kan den faktisk være til hjelp for dem. La meg gi deg et eksempel. En indisk gutt i begynnelsen av tyve-årene har ikke en gang frihet til å bruke pengene sine slik han selv vil. I Vesten derimot står ungdom vanligvis fritt allerede fra de tidligste tenårene. Deres foreldre godtar at de velger å følge sin egen vei, leve ut sin *samskara*. Slik er det ikke i India. Der har tyveåringer like mye frihet som femåringer i forhold til sine foreldre.

Jeg har mange disipler fra Vesten, og de står fritt til å utøve Krishna-bevissthet, mens indiske ungdommer ikke har slik frihet. Fra fødselen av er de avhengige av sine foreldre. En av mine kvinnelige disipler her i London er 24 år gammel, og allerede ferdig med sin doktorgradsavhandling. Men hun må fremdeles følge sine indiske foreldres ønsker, og tilsidesette sine egne. Hun har et ønske om å vie hele sitt liv til utførelsen av Krishna-bevissthet i et tempel, men hennes foreldre insisterer på at hun må gifte seg. Hun er også påvirket av sine vestlige omgivelser, men foreldrenes ønske er allikevel avgjørende for henne.

På en måte er dette utvilsomt en god ordning. Foreldrene har stor erfaring, og et bedre utgangspunkt for å vite hva som er rett og galt enn henne. En slik ordning er altså bra for familien, men ikke for individet. Om noen ønsker å velge en annen vei her i livet, har de ikke mulighet til det. Vestlige ungdommer, derimot, har større valgfrihet. Om de velger å leve et liv hengitt til Gud, det vi kaller et liv i Krishna-bevissthet, gir foreldrene deres villig sine velsignelser. Ved et besøk i Australia gav jeg vaishnava-innvielse til en ung mann, og hans foreldre var glade for at sønnen deres hadde valgt en god vei her i livet. Ved en annen festival i Australia deltok til og med en gutts besteforeldre ved hans innvielse, og de gledet seg oppriktig over barnebarnets valg. De omfavnet sitt barnebarn og sa "du får god veiledning i ditt åndelige liv, og dette er ditt eget valg. Vi gleder oss på dine vegne. Mange ungdommer velger et liv med rus, kjøttspising, pengespill og løssluppenhet, men ditt valg er helt annerledes. Du har valgt å holde deg unna alt dette, og vi gir deg vår støtte og våre velsignelser." Jeg gledet meg veldig da jeg så hvor kjærlige moren og bestemoren var i forhold til sønnen sin.

De menneskene jeg møter her i Vesten har lettere for å gå inn i Krishna-hengivenhetens tradisjon enn indisk ungdom. Derfor mener jeg at en slik samskara er positiv dersom man forsøker å forandre den i riktig retning. Du avstår fra pengespill og kjøttspising, og det er bra at du slik forsøker å unngå din samskara. I samfunnet rundt deg lever de annerledes, men din gode samskara virker i bakgrunnen slik at du ønsker å utføre Krishna-bevissthet. Uten velsignelser og nåde fra alle vaishnavaers guru, Chaitanyas nære venn *Nityananda*, er det uansett umulig å bli en del av Krishna-tradisjonen.

Besøkende: Er det tilrådelig at jeg leser kristen litteratur om det inspirerer meg? I en av *Shrila Shridhara Maharajas* bøker har jeg lest at veien til Gud kan gå gjennom mange ledd...

Shrila Govinda Maharaja: Slike bøker er skrevet for å hjelpe oss, og deres råd er aldri at vi hedonistisk skal forsøke å nyte så mye som mulig. Religiøse bøker er av positiv verdi. Men det er også nødvendig å ha en veileder. Du kan lese dem ellers også, men det vil være utenfor tradisjonens grenser. Vi kan utvikle oss, men det må skje innenfor et system. Du står fritt til selv å velge hvilken tradisjon du vil gå inn i, men deretter må du utvikle deg innenfor den utvalgte tradisjonen. Jeg har selv studert både Bibelen og

Koranen, for som religiøs veileder er det nødvendig for meg å kjenne til ulike tradisjoner. Folk stiller meg spørsmål som jeg må kunne besvare for at de skal ha tiltro til meg. Jeg har studert mange ulike bøker og filosofiske retninger ved å høre fra min åndelige veileder *Shrila Shridhara Maharaja*, og min erfaring er at de forskjellige religionene ønsker å hjelpe oss på vår vei.

Det er ikke skadelig å studere litteraturen deres, så lenge forfatterne ikke er fanatiske, men fanatisme er alltid svært farlig. Det finnes ytterliggående muslimske fundametalister, men Koranen selv er ikke et fanatisk skrift, det er en bok som kan hjelpe oss. Allikevel finnes det senere muslimske forfattere som hater andre religioner, og det alltid galt. Det er ved Guds vilje de ulike religionene har trådt fram. Dette er den rette måten å se ting på. Allikevel må vi velge vår egen livsvei. Av erfaring har vi sett at det ikke er noe galt med vaishnavismen. Hva er galt med ydmykhet, overbærenhet og respekt? Det er mulig for oss å gjøre et valg, men deretter må vi oppføre oss varsomt. Dersom min far utsettes for et angrep, bør jeg ikke unnlate å forhindre angrepet under pårop av å være ydmyk. Enhver kultur er tilpasset tid og sted, og det er nødvendig å forstå disse omstendighetene riktig.

Besøkende: I India dyrker hinduene Krishna, men mange ser på ham som en av de mange halvgudsskikkelsene. En dag dyrker de kanskje Krishna med ønske om å få barn, dagen etter halvguden *Ganesha* for å få penger.

Shrila Govinda Maharaja: Det er nødvendig å finne sin vei her i livet, å se hva man trenger langs veien. Om jeg trenger rikdom, vakre kvinner og berømmelse, kan jeg gå en annen vei. Men dersom jeg søker åndelig rikdom, min egentlige eiendom, må jeg bryte med mine tidligere illusjoner. Hvis jeg ønsker å oppdage min egentlige natur, så vil jeg finne den i mitt indre, i mine følelser, mine tanker og min vilje. I dem ligger åndesjelens natur og kraft. Dersom jeg ønsker å gå denne veien, må jeg legge bak meg mine tidligere tendenser, og gjøre alt for Krishna.

Vi må alltid forsøke å utvikle oss på en forsiktig, harmonisk måte. Harmoni finnes overalt, og der det ikke fins harmoni, må jeg selv skape harmoni. Ellers oppstår uro, og vår hengivenhet forstyrres. Et harmonisk forhold til omgivelsene er altså nødvendig i vår utvikling. Jeg har ikke en gang rett til å spise et enkelt frø, for selv i frøet er det liv. Hvordan skal jeg så livære meg? Jeg kan ikke overleve om jeg ikke tar annet liv for å opprettholde mitt eget.

Vaishnavisme vil si å forsøke å forandre en slik livsstil. Ved å spise *prasadam* vil jeg forsøke å livnære meg. Prasadam vil si det som er ofret til Krishna, og det er *nirguna*, bortenfor materielle verdier og kvaliteter. Jeg må tenke som så at det jeg spiser, det mottar jeg fra Krishna. Mine handlinger må jeg også utføre for Krishna. Og slik vil sinnet gradvis falle til ro.

Jeg blir fri til å handle, for jeg handler ikke for min egen del, men for Krishna. Ansvar for handlingenes følger er ikke mine, de hviler hos Krishna. I *Bhagavad-gita* sier Krishna: *Karmany evadhikaras te, ma phaleshu kadachana* (2.kapittel, vers 47). Hig ikke etter resultater, men forsøk å yte ditt beste. Jeg vil sørge for resultatene. Gå fram på denne måten, så vil jeg se til at du belønnes. Dette er Bhagavad-gitas råd. Også vi utfører vi handlinger, men vi utfører dem for Krishna.

Om resultatene som tilfaller meg øyensynlig er negative, vil jeg allikevel ikke anse dem for å være dårlige. I går ble min venn, munken *Sagara Maharaja*, plutselig syk, og i dag skal jeg egentlig delta på et tv-program. Men dersom *Sagara Maharaja* ikke kan bli med, og jeg følgelig heller ikke kan delta, vil jeg allikevel ikke tenke at dette er negativt. Jeg tenker som så at Krishnas vilje virker i bakgrunnen, og at det kanskje er en grunn til at jeg ikke skal delta på det programmet.

Prøv helt enkelt å se ting slik: fortsett vandringen langs din vei, men uten å tenke på om resultatene du vil oppnå er gode eller onde. Forsøk først å finne ut hvilken vei du egentlig vil gå, før du begynner å gå den. Så vil situasjoner gradvis dukke opp langs veien, som du igjen forsøker å forholde deg til på en harmonisk måte. Det er den rette framgangsmåten i åndelig liv.

Den andlige mästaren

Shrila Bhakti Rakshaka Shridhara Maharaja

Att fela är mänskligt. Att fela är oundvikligt för alla, eftersom ingen är fullkomlig. Men ändå vill ingen fortsätta att vara ofullkomlig. Det finns en strävan hos alla levande varelser att nå perfektion. Om det inte vore så, skulle vi inte känna några behov alls. Vår strävan mot perfektion är förvisso mycket svag och begränsad; annars skulle vi nå vårt mål på en gång. Vår begränsade kapacitet och strävan efter fullkomning ger utrymme för en *Gurus* vägledning.

Den ofullkomlige är inte ofullkomlig om han inte är i behov av hjälp från någon som inte är ofullkomlig. Den fullkomlige är inte fullkomlig om Han inte kan hävda Sig Själv, eller hjälpa andra, genom Sitt eget bemyndigande.

Så vägledandet mot perfektion, eller Absolut Sanning, är nödvändigtvis en funktion av den Absolute Själv, och det gudomliga ombud genom vilken denna funktion manifesteras är *Shri Guru*, eller den andlige mästaren.

För sökaren av den Absoluta Sanningen är ödmjukhet gentemot Gurun oundviklig. En grupp tänkare tror emellertid, att när vetenskapliga undersökningar är möjliga, varför kan inte högre andlig kunskap också härledas innifrån?

Sådana människor är okunniga om den Absoluta kunskapens mest grundläggande natur, att Han ensam är det Absoluta Subjektet, och att allting annat, inklusive oss själva, endast är objekt för Hans allvetande överblickande. Det är omöjligt för ögat att se det inre sinnet; ögat kan vara förbundet med det inre sinnet bara om det senare skulle bry sig om att förnimma det.

På ett liknande sätt beror vårt förnimmande av Absolut kunskap huvudsakligen på Hans egen vilja att uppenbara Sig. Därför måste vi uteslutande vara beroende av Hans ombud, den andlige mästaren, genom vilken Han önskar distribuera Sig Själv.

Vårt människosamhälle med dess högtstående kultur är endast en obetydlig

del av det dynamiska Absoluta. Hur, förutom genom den direkta och positiva metoden av uppenbarelse, kan vi förvänta oss att förstå någonting rörande den övernaturliga kunskapen om det obetingat oändliga? Alla intellektuella giganter visar sig vara enbart pygmeer inför den Absoluta Allvetande Allsmåttige, som förbehåller Sig rätten att visa Sig endast genom Sina representanter.

Under uppbringande av vår största kunskap och allvarlighet bör vi emellertid nogsamt se till att vi inte överlämnar oss till en falsk representant. Vi kan i detta sammanhang av naturliga skäl inte påverka situationen så mycket, därför att vi i vårt nuvarande tillstånd huvudsakligen är betingade av vår tidigare samskara, vår förvärvade natur. "Lika barn leka bäst." Ändå, trots att vi vanligtvis är styrda av våra vanor, så finns det fortfarande möjlighet till en viss grad av frihet, speciellt i den mänskliga livsformen, annars skulle tillrättavisande vara en meningslöshet, och bestraffning endast ett uttryck för hämndlystnad.

Verkligheten kan hävda sig själv. Ljuset behöver inte mörkret för att bevisa sin existens. Solen kan genom sin egen kraft etablera sin överhöghet över allt annat ljus. Inför ett fördomsfritt öga lyser *Sad-Gurun* (den äkta vägledaren) över alla den fenomenella världens professorer.

Shri Guru manifesterar sig själv huvudsakligen på två sätt: som den inre rådgivaren, och som den andlige läraren. Båda dessa det Absolutas funktioner hjälpar den individuella själen -lärjungen- att nå det Absoluta målet. I vårt fallna tillstånd kan vi inte uppfatta den inre ledsagarens instruktioner, så vår enda hjälp och vårt enda hopp är den utomstående läromästarens barmhärtiga manifestation. Men samtidigt är det endast genom den inre Guruns nåd vi kan igenkänna den sanna utomstående läraren, och överlämna oss till hans heliga fötter.

En bona fide lärjunge måste alltid hålla i sinnet att hans högsta andliga välgång inte är något annat än en nådegåva från den Absoluta Herren, och inte något som han kan kräva eller förvänta sig att erhålla på grundval av sina egna bemödanden. Konstitutionellt sett är vi enbart danade att vara lämpliga mottagare av Guds ynnest.

I detta sammanhang bör man ha klart för sig att den individuella själen

aldrig substantiellt sett kan jämföras med den Absoluta Personen. Inte ens i sitt befriade eller helt förverkligade tillstånd kan den individuella levande varelsen vara ett med Gudomen. Enhetens missuppfattning har introducerats genom den trögtänkta förståelsen att Gudomens Personlighet i alla avseenden är ett med den lysande strålgången som omger Hans evigt transcendentala och lyckliga boning.

Faktum är, att den individuella andesjälens endast utgör en del av den Högste Herrens mellanliggande energi, och som sådan står han under inflytande av möjligheten att bli konverterad till båda sidor. Han skiljer sig från den Absoluta Levande Varelsen både i kvantitativt såväl som kvalitativt hänseende, och är endast ett väsen underordnad det Absoluta. Med andra ord, den Absolute Herren Krishna är Mästaren, och den individuella *Jiva*-själens är Hans konstitutionellt underordnade tjänare.

Ett sådant förhållande är beständigt och verkligt hälsosamt för Jivan (andesjälen). Detta förhållande bör dock inte missförstås som någon form av slaveri eller trälldom, på grund av andesjälen fri vilja att verka i enlighet med detta förhållande, samt den ofattbara vinst han erhåller genom denna relation.

Jivans frihet och individualitet går inte förlorad genom att han överlämnar sig till det Absoluta Goda, utan det är just genom detta överlämnande till Honom som den levande varelsens verkliga frihet och individualitet kan manifesteras. Individuell frihet och individuellt egenintresse är en del av de som är av det Absoluta, så detta är således deras rätta tillstånd och natur, på samma sätt som vatten är fiskens rätta element, eller det rätta tillståndet för ett speciellt djur är att vistas i dess naturliga omgivning.

Den Högsta Personens frihet, såväl som alla Hans andra aktiviteter, är oändliga och transcendentala, och endast genom deras delfunktioner harmoniserar de alla relativa levande varelser. Shri Guru är inte uteslutande den samme som den Högste Herren Själ, men han representerar till fullo essensen av hela den normala kraften, och förkroppsligar Herrens mest omfattande och utomordentliga tjänst och ynnest.

Eftersom han är Herrens mest dugliga tjänare, så är han bemyndigad av Herren att återföra alla missledda själar till deras naturliga tillstånd. Så,

Gurun är det odödliga hoppets och glädjens budbärare i dess förgängliga och miserabla värld. Hans uppenbarande är det mest lyckosamma ögonblicket för de lidande själarna, och det kan liknas vid den vägledning som morgonstjärnans uppstigande kan ge åt resenärer som har farit vilse i öknen.

Den milda beröringen av Shri Gurus barmhärtiga hand kan torka bort den ständiga strömmen av tårar från alla gråtande ögon. En patriot eller filantrop gör endast problemen större i sina förtvylade och fåfänga försök att lindra en lidande själs djupt rotade smärta, likt en okunnig läkares otåliga behandling av en olyckligt lottad patient.

O den dag när denne fattige själ förstår Shri Gurudevas orsakslösa nåd.

(Denna uppsats publicerades ursprungligen 1934 i tidningen "The Harmonist".)

Shri Shikshashtakam: Chaitanyas bön

Shri Krishna Chaitanya

Herren Shri Krishna Chaitanya skrev Själv en sammanfattning av Sin mission, kallad *Shikshashtakam*. Shikshashtakam består av 8 verser, och är det enda avsnitt ur Herren Chaitanyas mycket omfattande undervisning som har nedtecknats av Hans egen hand. Shikshashtakam formar kärnan i Chaitanya-traditionens anhängares filosofi, och är det ljus som vägleder besjungarna av Guds Namn.

*cheto-darpana-marjanam bhava-maha-davagni-nirvapanam
shreyah-kairava-chandrika-vitaranam vidya-vadhu-jivanam
anandambudhi-vardhanam prati-padam purnamritasvadanam
sarvatma-snapanam param vijayate shri-krishna-sankirtanam*

1. Krishnas Heliga Namn
rengör hjärtats spegel
och utsläcker eländets eld
i födelsens och dödens skog.

Såsom kvällens lotus blommar
i månens svalkande strålar,
börjar hjärtat att slå ut i blom
i Namnets nektar.

Och till sist så vaknar själen
till sin äkta inre skatt
- ett liv av kärlek med Krishna.

Igen och igen smakandes nektar
dyker själen upp och ner
i den ständigt ökande oceanen
av extatisk glädje.

Alla självets stadier
av vilka vi kan uppfatta
är helt tillfredsställda och renade,

och till sist erövrade av
det alltigenom gynnsamma inflytandet
av Krishnas Heliga Namn.

*namnam akari bahudha nija-sarva-shaktis
tatrarṣita niyamitah smarane na kalah
etadrishi tava kṛiṣṭa bhagavan mamaṣi
durdaivam idrisham ihajani nanuragah*

2. O min Herre, Ditt Heliga Namn
skänker lycka till allt och alla.
Och Du har oändliga Namn
genom vilka Du uppenbarar Dig Själv.

I Dina många Namn
har Du vänligen investerat
all Din transcendentala kraft.
Och när man sjunger dessa Namn
finns inga strikta regler
rörande tid eller plats.

Genom Din orsakslösa nåd,
har Du nedstigit
i form av gudomligt ljud,
men min stora olycka är
att jag inte har någon kärlek
för Ditt Heliga Namn.

*trinad aṣi sunichena
taror aṣi sahiṣṭnuna
amanina manadena
kirtaniyah sada harih*

3. Den som är ödmjukare
än ett strå av gräs,
mer fördragsam än ett träd
som betygar sin vördnad för andra
utan att önska någon vördnad själv

är kvalificerad att alltid sjunga
Krishnas Heliga Namn.

*na dhanam na janam na sundarim
kavitam va jagad-isha kamaye
mama janmani janmanishvare
bhavatad bhaktir ahaituki tvayi*

4. O Herre, jag har ingen önskan
att vinna rikedom, efterföljare,
vackra kvinnor, eller befrielse.
Jag ber endast om Din orsakslösa tjänst,
liv efter liv.

*ayi nanda-tanuja kinkaram
patitam mam vishame bhavambudhau
kripaya tava pada-pankaja-
sthita-dhuli-sadrisham vichintaya*

5. O Nanda Maharajas son,
jag är Din evige tjänare,
men ändå, på grund av mitt eget *karma*,
har jag fallit ner i detta förskräckliga hav
av födelse och död.
Acceptera denna fallna själ
och räkna mig till ett av dammkornen
vid Dina Heliga Lotusfötter.

*nayanam galad-ashru-dharaya
vadanam gadgada-ruddhaya gira
pulakair nichitam vapuh kada
tava nama-grahane bhavishyati*

6. O Herre, när kommer tårar att flöda
från mina ögon, likt vågor?
Och min röst skälva av extas?
När kommer håren på min kropp stå på ända
när jag sjunger Ditt Namn?

*yugayitam nimeshena
chakshusha pravrishayitam
shunyayitam jagat sarvam
govinda-virahena me*

7. O Govinda!
Utan Dig är världen tom.
Tårar flödar ur mina ögon, likt regn,
och ett ögonblick känns
som en evighet.

*ashlishya va pada-ratam pinashtu mam
adarshanan marma-hatam karotu va
yatha tatha va vidadhatu lampato
mat-prana-nathas tu sa eva nāparah*

8. Krishna må omfamna mig i kärlek
eller trampa mig under Sina Fötter.
Han må krossa mitt hjärta
genom att gömma Sig för mig.
Låt denne Krishna göra vad hellst han önskar,
ty Han kommer alltid
att vara mitt livs ende Herre.

Shri Murti: Dyrkan av Gudsgestalten

Shrila Bhakti Vinoda Thakura

Det finns de som blir bestörta när de konfronteras med teorin om dyrkan av *Shri Murti* (Gudsgestalten). "Oh", säger de, "det är avguderi att dyrka *Shri Murti*! *Shri Murti* är en avgud formad av en konstnär och introducerad av ingen annan än Beelzebub själv. Att dyrka ett sådant föremål skulle orsaka avundsjuka gentemot Gud och begränsa Hans allmakt, allvetenhet och allestädesnärvaro!"

Vi skulle säga till dem: "Bröder, försök förstå denna fråga i en opartisk anda, och tillåt inte er själva att bli missledda av sekteriska dogmer. Gud är inte avundsjuk, eftersom Han är utan medtävlare. Beelzebub eller Satan är ingenting annat än ett fantasifoster eller ämnet för en allegori. En allegorisk varelse eller en varelse framställd av inbillning skall inte tillåtas fungera som ett hinder för *bhakti* (hängivenhet till Gud)."

De som tror att Gud är opersonlig identifierar Honom helt enkelt med någon kraft eller egenskap hos naturen, fastän Han i själva verket befinner Sig över naturen, hennes lagar och regler. Hans heliga önskan är lag, och det skulle vara helgerån att begränsa Hans ypperliga överlägsenhet genom att identifiera Honom med sådana egenskaper som allmakt, allvetenhet och allestädesnärvaro -egenskaper vilka kan existera i skapade föremål likt tid, rum, etc.

Hans ypperliga överlägsenhet består av Hans ömsesidigt beroende, kontradiktoriska krafter och egenskaper som behärskas av Hans övernaturliga Själv. Han är identisk med Sin Egen fullkomligt tilldragande personlighet som äger sådana krafter som allmakt, allvetenhet och allestädesnärvaro, något liknande kan vi inte finna någonannanstans.

Hans heliga och perfekta Person existerar evigt i den andliga världen och existerar på samma gång i varje skapat föremål och varje plats i hela sin fullhet. Denna ide överträffar alla andra ideer vad det gäller Gudsgestalten. *Mahaprabhu* förkastar också avguda-dyrkan, men anser *Shri Murti*-dyrkan vara det enda hjälpmedel i andlig kultur vi ej kan avstå ifrån.

Det har visat sig att Gud är personlig och fullkomligt vacker. Visa män likt Vyasa och andra har sett denna skönhet i sin själs öga. De har givit oss beskrivningar. Naturligtvis förmedlar ord materians grovhet, men sanningen är fortfarande förnimbar i dessa beskrivningar. Enligt dessa beskrivningar tecknar man konturerna av en Shri Murti och ser i den vårt hjärtas store Gud med intensiv glädje. Bröder, vad är fel eller syndfullt?

De som säger att Gud inte har någon form, varken materiell eller andlig, och samtidigt föreställer sig en falsk form av dyrkan är förvisso avgudadyrkare. Men de som, när de ser Gudsgestaltens andliga form i sin själs öga, bär med sig detta intryck så långt som möjligt till sinnet och sedan formar ett emblem för det materiella ögats tillfredsställelse, allt avsett för oupphörligt studium av den högre känselornimmelsen, är under inga omständigheter avgudadyrkare.

När du ser Shri Murti, se inte ens själva bildstoden, men se bildstodens andliga modell, och du är en ren teist.

Avgudadyrkan och Shri Murti-dyrkan är två olika saker, men mina bröder, ni förväxlar dem pga. brådska. För att säga er sanningen, Shri Murti-dyrkan är den enda sanna formen av Gudsgestaltsdyrkande, ni kan ej odla era religiösa känslor på ett tillfredsställande sätt utan denna form av dyrkan.

Världen lockar er genom era sinnen, och så länge ni inte ser Gud i objekten för era sinnesförnimmelser, befinner ni er i en obehaglig och farlig position, som knappast hjälper er att trygga er andliga upphöjelse.

Placera Shri Murti i ert hus. Betänk att den allsmåktiga Guden är husets väktare, maten ni äter är Hans *prasada* (barmhärtighet), och blommorna och rökelsen är också Hans *prasada*. Ögat, örat, näsan, känseln och tungan har alla sin andliga förfining. Gör det med ett heligt hjärta och Gud kommer att veta det, och belöna er på grundval av er ärlighet. Satan och Beelzebub kommer inte att ha någonting med er att göra i denna fråga.

All slags dyrkan är grundad på Shri Murtis principer. Betrakta religionernas historia, och du kommer till denna ädla sanning. Den semitiska iden om en patriarkalisk Gud både i judendomens förkristna period, och islams efterkristna period är ingenting annat än en begränsad ide om Shri Murti

Den monarkiska iden om Jupiter hos grekerna och en *Indra* hos de ariska *karmakhandierna* är också en tydlig uppfattning av samma princip.

I den om en kraft hos meditatörerna och en formlös energi hos *shaktas* är också en mycket svag uppfattning av Shri Murti. I själva verket är principen om Shri Murti Sanningen Själven uppenbarad olika hos olika folk enligt de olika skeden deras tankar befinner sig i. Även *Jaimini* och Comte som inte är beredda att acceptera en skapande Gud har ålagt Shri Murti vissa skeden helt enkelt för att de blivit drivna av själens inre verksamhet. Sedan möter vi återigen människor som har antagit korset, *Shaligrama Shila*, *Linga* och liknande emblem som tecken på den inre iden om Shri Murti.

Om dessutom det gudomliga medlidandet, kärleken och rättvisan kunde skildras av pennen och uttryckas av mejseln, varför skulle inte Gudsgestaltens personliga skönhet som omfamnar alla andra egenskaper kunna skildras i poesin eller i bild, uttryckt av mejseln för mänsklighetens fromma?

Om ord kunde prägla tankar, klockan kunde utvisa tid, och tecken kunde berätta en historie för oss, varför skulle inte bilden eller gestalten kunna frambringa associationer med högre tankar och känslor i betraktande av Den Gudomliga Personens transcendentala skönhet?

(Ur "*The Life and Teachings of Lord Chaitanya*", publicerad 1896.)

SHRI CHAITANYA SARASWAT MATH:

'Det hellige Chaitanya-tempelet i Saraswats tradisjon'

Shri Chaitanya Saraswat Math ble grunnlagt av *Shrila Bhakti Rakshaka Shridhara Maharaja* i 1941. Navnet *Saraswat* sikter til *Shrila Shridhara Maharaja*s egen åndelige mester, *Shrila Bhakti Siddhanta Saraswati Thakura*, som frem til sin bortgang i 1937 spredte Shri Chaitanyas budskap om Krishna-hengivenhet både i India og i Vesten.

Da *Shrila Shridhara Maharaja* startet sin egen *math* (ordet kan bety både 'kloster' og 'tempel'), var det for å kombinere utøvelsen av åndelig liv i adskilthet med veiledning og belæring av andre innenfor Herren Chaitanyas tradisjon. Fra begynnelsen av 1980-tallet har stadig flere åndelig søkende ikke-indere oppsøkt Shri Chaitanya Saraswat Math, som etterhvert har stiftet en rekke klostre, templer og vaishnava-fellesskap tilknyttet hovedsenteret i Bengal, India. Shri Chaitanya Saraswat Math består i dag av rundt 50 sentre verden over. I Skandinavia er det opprettet mindre forsamlinger i Malmö og Kolding.

Allerede i 1947 hadde *Shrila Shridhara Maharaja* gjort det klart at hans nærmeste disippel, *Shrila Bhakti Sundara Govinda Maharaja*, skulle fungere som *acharya*, åndelig veileder, ved grunnleggerens bortgang. Etter at han overtok dette ansvaret i 1988 har *Shrila Govinda Maharaja* reist verden rundt for å veilede sine flere tusen disipler, studenter og venner.

Nærmere informasjon er tilgjengelig fra følgende adresser:

Hovedsete: Shri Chaitanya Saraswat Math, Kolerganj, P.O.
Nabadwip, Dist. Nadia, West Bengal, India.

Europeisk senter: Shri Chaitanya Saraswat Math, 466 Green Street,
London E13 9DB, United Kingdom.

I Sverige: Cedeberg, Lundberggt. 7B, 21751 Malmö.

I Danmark: Paragati Das, Olivenvej 49, 6000 Kolding.

I Norge: Premavatar Das, Grensen 8, 0159 Oslo.

En del norsk- og svenskspråklig informasjon er også tilgjengelig på internett: <http://home.sn.no/~prema/>